LEGEA JURNALISTULUI

Definiţii

Jurnalismul este **creaţia intelectuală, cu caracter public, ce aparţine spiritualităţii şi culturii şi contribuie la săvârşirea binelui în societatea umană.**

Jurnalistul este **persoana fizică, recunoscută ca jurnalist conform legii, care îşi asumă voluntar responsabilitatea publică morală şi legală de a aduce la cunoştinţa cetăţenilor, prin produse jurnalistice, informaţii de interes public local, zonal, naţional sau internaţional.**

Stirile jurnalistice sunt informaţii elaborate şi prelucrate - fapte şi date. Ştirile trebuie să respecte adevărul, după ce au fost efectuate verificările de rigoare, prezentarea, descrierea şi nararea fiind făcute într-un mod imparţial. Titlurile şi rezumatele ştirilor trebuie să reflecte cât mai fidel conţinutul faptelor şi datelor prezentate;

Opiniile jurnalistice exprimă gânduri, idei, convingeri sau judecăţi de valoare ale jurnaliştilor. Exprimarea opiniilor constă în reflecţii sau comentarii asupra unor idei generale sau în observaţii legate de informaţii cu fundament real. Deşi opiniile sunt inevitabil subiective şi, prin urmare, nu pot şi nu trebuie supuse criteriului adevărului, ele trebuie totuşi exprimate într-o manieră onestă şi etică.

Produs jurnalistic este creaţia pentru publicaţii, radio, televiziune sau internet a jurnalistului:

a) calupuri de ştiri;
b) interviuri;
c) reportaje;
d) anchete jurnalistice;
e) comentarii jurnalistice;
f) editoriale;
g) dezbateri jurnalistice;
h) foto-reportaje;
i) caricaturi jurnalistice.

Difuzarea produsului jurnalistic se va realiza prin **mijloace de difuzare în masă** - presa scrisă (tipar), prin radiodifuziune (pe suport magnetic), televiziune (peliculă de film sau video), on-line şi orice alte mijloace actuale şi viitoare.

Mijloace de informare în masă sunt, conform prezentei legi, orice societate de radio, de televiziune şi de editare a publicaţiilor cotidiane sau periodice care prestează servicii de transmitere ori publicare a produselor jurnalistice.

Mijloacele de informare în masă au obligaţia de a asigura o totală transparenţă cu privire la proprietatea şi gestiunea lor, în scopul cunoaşterii exacte de către jurnaliştii şi orice persoană interesată a proprietarilor, respectiv a acţionarilor şi a intereselor economice ale acestora.

Societăţile care îşi desfăşoară activitatea în domeniul publicării sau transmiterii produselor jurnalistice pot fi numai agenţi socio-economici cu caracter special, ale căror obiective

antreprenoriale trebuie să ţină seama de necesitatea de informare a cetăţenilor, conform legii.

Organizaţie profesională a jurnaliştilor este orice organizaţie non-guvernamentală, cu personalitate juridică, constituită numai din jurnalişti şi care reprezintă interesele profesiunii de jurnalist.

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

Art. 1. – Profesia de jurnalist este liberă şi independentă, cu organizare şi funcţionare autonomă, în condiţiile prezentei legi.

Art. 2. – (1) **Profesia de jurnalist** se defineşte ca activitatea cu caracter public a unei persoane, denumită jurnalist, ce se concretizează în conceperea, elaborarea şi redactarea de produse jurnalistice transmise printr-un mijloc de informare în masă.

(3) Prin activităţi jurnalistice se înţelege:

a) realizarea de produse jurnalistice;
b) coordonare de emisiuni radio sau de televiziune şi de publicaţii;
c) consiliere şi consultanţă în domeniul jurnalisticii;
d) alte activităţi în domeniul jurnalisticii.

Art. 3. – Produsul jurnalistic este o creaţie intelectuală şi se încadrează în domeniul culturii şi are regimul juridic prevăzut de legea privind dreptul de autor. Autorul produsului jurnalistic beneficiază de drepturile prevăzute legea privind dreptul de autor.

Art. 4. - Jurnalistul promovează drepturile şi libertăţile omului, informează cetăţenii privind acţiunile autorităţilor publice, comentează şi analizează efectele faptelor ce perturbă funcţionarea normală a democraţiei.

Jurnalistul poate desfăşura următoarele activităţi:

a) cercetează şi apoi publică ştiri care să înlocuiască zvonurile şi speculaţiile;
b) urmăreşte şi informează cetăţenii despre activităţile Parlamentului, Preşedinţiei, Guvernului, Ministerele, precum şi ale reprezentanţilor autorităţilor publice şi ale serviciilor publice;
c) urmăreşte şi informează cetăţenii despre impactul activităţilor agenţilor economici în raport cu angajaţii şi clienţii, precum şi calitatea produselor lor;
d) să ia atitudine fermă faţă de orice persoană care împiedică exercitarea dreptului la libera exprimare a opiniei, indiferent de funcţia pe care acesta o deţine;
e) să incrimineze orice încălcare a oricărui drept sau libertate cetăţenească, individuală sau colectivă.

Art. 5. – (1) Jurnalistul este independent faţă de orice reprezentant al administraţiei publice centrale şi locale,al instituţiilor publice, al partidelor politice, al patronatelor şi al sindicatelor.

(2) În exercitarea profesiei jurnalistul este independent şi se supune Constituţiei României şi prezentei legi.

Art. 6.. – Profesia de jurnalist se exercită - numai - de către persoane care realizează producţii jurnalistice şi posedă Cartea de jurnalist, în condiţiile prezentei legii.

Art. 7. – Principiul de bază al oricărei evaluări etice a jurnalisticii este necesitatea de a face o distincţie clară între zvonuri, ştiri şi opinii, evitându-se orice confuzie între acestea. În acest sens:

a) Zvonurile nu trebuie confundate cu ştirile;

b) Opiniile exprimate sub formă de comentarii ale unor evenimente sau acţiuni cu referire la persoane sau instituţii nu trebuie să nege sau să ascundă în mod intenţionat fapte sau date reale.

Art. 8. – (1) Jurnalistului îi este garantat dreptul la informaţie promptă, veridică şi clară cu privire la măsurile luate şi preconizate de autorităţile publice; precum şi accesul liber la sursele de informaţie politică, ştiinţifică şi tehnică, socială, culturală, sportivă sau de altă natură.

(2) Autorităţile publice centrale şi locale au obligaţia de a crea condiţiile juridice pentru garantarea exercitării libertăţii de expresie şi a dreptului la informare publică de orice natură, fără nici o intervenţie din partea lor sau din partea sectorului privat, cenzura fiind exclusă.

CAPITOLUL II
Formele de exercitare a profesiei de jurnalist

Art. 9. – (1) Profesia de jurnalist se exercită, la alegere, în una din următoarele forme:

a. cabinet jurnalistic individual;
b. cabinete jurnalistice asociate;.

(2) Cabinetul jurnalistic este unitatea fără personalitate juridică înfiinţată de un jurnalist în condiţiile prezentei legi.

(4) Cabinetele jurnalistice individuale se pot asocia în scopul exercitării în comun a profesiei, drepturile jurnaliştilor titulari ai unor cabinete asociate păstrându-şi caracterul personal şi neputând fi cedate.

(7) În toate formele de exercitare a profesiei pot încheia contracte de muncă sau convenţii civile de prestări civile de prestări servicii cu personal necesar activităţii jurnalistice.

Art. 10. – (1) Cabinetele jurnalistice se înfiinţează la cererea jurnaliştilor sau a grupului de jurnalişti, în funcţie de forma de organizare.

(2) În vederea înfiinţării, cererea va fi însoţită de Cartea de presă, contractul de proprietate sau de închiriere a spaţiului în care se va desfăşura activitatea jurnalistică, respectiv de convenţia de asociere a cabinetelor ori de contractul de constituire a societăţii civile, după caz.

(3) Actul de înfiinţare este certificatul de înregistrare în Registrul unic al cabinetelor, care se întocmeşte şi se păstrează de Colegiul Naţional al Jurnaliştilor din România. O copie a certificatului de înregistrare se înmânează titularului formei de exercitare a profesiei.

(4) Jurnalistul poate schimba, oricând, forma de exercitare a profesiei cu înştiinţarea Colegiului Naţional al Jurnaliştilor din România.

Art. 11. – Cabinetele de jurnalişti au arhivă şi registratură proprii şi ţin evidenţa financiar-contabilă conform prevederilor legale.

Art. 12. – Competenţa teritorială a cabinetelor jurnalistice nu este limitată. Acestea îşi pot organiza sedii secundare oriunde, în ţară şi străinătate

Art. 13. – (1) În exercitarea profesiei şi în legătură cu aceasta, jurnalistul este protejat de lege.

(2) Între cabinetele jurnalistice şi mijloacele de informare în masă sau alţi clienţi se încheie contracte scrise în conformitate cu dispoziţiile prezentei legi, a Legii nr. 8/1996 privind drepturile de autor şi a celorlalte acte normative în vigoare.

(3) Încheierea sau executarea unui astfel de contract nu poate fi stânjenită, împiedicată sau controlată, direct sau indirect, de nici un organ al statului.

Art. 14. – (1) Ministerul de Finanţe urmează să acorde înlesniri privind impozitul pe venit cabinetelor de jurnalist.

(2) Pentru determinarea venitului impozabil, Ministerul de Finanţe poate stabili cote forfetare de cheltuieli ce urmează a fi scăzute din venitul brut.

(3) Cabinetele jurnalistice vor beneficia de reducere a impozitului pe venit, în condiţiile angajării a cel puţin 5 tineri absolvenţi a învăţământ superior.

(4) De aceleaşi facilităţi vor beneficia cabinetele şi când au ca angajaţi personal redacţional care a suferit accidente producătoare de handicap, în profesia de jurnalist.

CAPITOLUL III
Calitatea de jurnalist

Art. 15. – (1) Poate fi jurnalist român cel care îndeplineşte următoarele condiţii:

1) este cetăţean român şi are capacitatea de exercitare a drepturilor civile şi politice;
2) este membru a unei organizaţii profesionale a jurnaliştilor şi a îndeplinit criteriile de atestare a organizaţiei profesionale la care a aderat;
3) este apt din punct de vedere psihic pentru exercitarea profesiunii, fapt ce este constatat prin examen psihologic anual;
4) nu a fost condamnat penal definitiv pentru: furt, viol, tâlhărie, crimă, escrocare, trădare de ţară şi alte fapte incompatibile cu morala socială
5) are aptitudini jurnalistice confirmate de practica jurnalistică de cel puţin 2 ani;

(2) Îndeplinirea condiţiei prevăzute la pct.5, pentru activitatea jurnalistică anterioară intrării în vigoare a prezentei legi, de asemenea se aplică şi dispoziţiile Hotărârii Senatului României nr. 32/1994 a şi a Hotărârii Camerei Deputaţilor nr. 25/1994 asupra rezoluţiilor Adunării Parlamentare a Consiliului Europei cu privire la etica ziaristică.

(3) Examenul medical prevăzut la pct. 3) trebuie să fie reactualizat anual.

Art. 16. – (1) Persoanele care nu au obţinut atestarea ca jurnalist în termen de 120 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial, datorită neîndeplinirii condiţiilor de la art.15, pot presta activităţi jurnalistice în calitate de salariaţi sau colaboratori în cadrul cabinetelor jurnalistice individual sau cabinetelor asociate de jurnalişti.

Persoanele prevăzute la alin.(1) au dreptul să participe la un nou examen de atestare după 1 an de la data examenul anterior.

Art. 17. – Calitatea de jurnalist se dovedeşte cu Cartea de Presă, eliberată de Comisia de Atestare a Asociaţiei sau Uniunii profesionale ale jurnaliştilor a cărui membru este.

Art. 18. – (1) Regulamentul Colegiului Naţional al Jurnaliştilor prevede forma, conţinutul şi modul de eliberare ale Cărţii de Presă.

(2) Organizaţiile profesionale transmit copii ale Cărţilor de Presă ce le-au emis Colegiului Naţional al Jurnaliştilor, Oficiului Român pentru Drepturile de Autor şi la Ministerul Muncii şi Protecţiei Sociale.

Art. 19. - Calitatea de jurnalist este suspendată:

a) în caz de incompatibilitate, conform art. 44 din prezenta lege;
b) în perioada interdicţiei de a profesa, dispusă prin hotărâre judecătorească sau disciplinară;
c) în caz de neplată a taxelor şi contribuţiilor profesionale timp de 5 ani de la scadenţa acestora, până la achitarea lor integrală.

Art. 20. - Calitatea de jurnalist încetează:

a) prin renunţare scrisă la exerciţiul profesiei;
b) prin deces;
c) dacă împotriva jurnalistului s-a luat măsura de excluderii din profesie ca sancţiune disciplinară;
d) dacă jurnalistul a fost condamnat definitiv, pentru o faptă prevăzută de legea penală şi care-l face nedemn de a fi jurnalist, conform legii.

CAPITOLUL IV
Colegiul Naţional al Jurnaliştilor din România

Art. 21. – Corelarea demersurilor organizaţiilor profesionale ale jurnaliştilor în vederea desfăşurării în bune condiţii a activităţii jurnalistice se realizează de către Colegiul Naţional al Jurnaliştilor din România, care se organizează şi funcţionează în conformitate cu prezenta lege, cu statutul şi regulamentul propriu.

Art. 22. – (1) Colegiul Naţional al Jurnaliştilor din România, denumit în continuare Colegiul Naţional, este un parteneriat profesional fără scop patrimonial, care asigură aplicarea unitară a normelor privind exercitarea profesiei de jurnalist.

(2) Colegiul Naţional este alcătuit din câte un reprezentant al fiecărei asociaţii sau uniuni profesionale, care a dobândit Carte de Presă, aceştia fiind desemnaţi de organizaţie profesională de jurnalişti.

(3) Membrii Colegiului Naţional trebuie să aibă o activitate de minimum 6 ani în jurnalistică şi 3 ani în organizaţia pe care o reprezintă.

Art. 23. – (1) Colegiul Naţional este condus de un birou consultativ compus din membrii Colegiului Naţional, funcţia executivă fiind îndeplinită, prin rotaţie, de câte unul dintre membri, în mandate de câte 1 an. Cel ales în funcţia executivă este numit Coordonator general, iar ceilalţi membri: coordonatori.

(3) Durata mandatului membrilor este de 7 ani, el putând fi reînnoit de două ori consecutiv şi de patru ori alternativ.

(4) Membrii Colegiului Naţional îşi desfăşoară activitatea independent faţă de organisme guvernamentale sau non-guvernamentale, de orice natură şi reprezintă interesele deontologice ale organizaţiilor profesionale ale jurnaliştilor.

Art. 24. – (1) Colegiul Naţional îşi desfăşoară activitatea pe baza Statutului şi Regulamentului propriu, cu patrimoniu împrumutat de la organizaţiile profesionale ale jurnaliştilor şi cu buget propriu, aprobat în şedinţa coordonatorilor desemnaţi de organizaţiile profesionale.

(2) Colegiul Naţional poate să-şi completeze bugetul prin donaţii şi sponsorizări, doar pentru activităţile pentru care a fost creat.

Art. 25. – (1) Colegiul Naţional poate, pentru eficientizarea activităţii, înfiinţa birouri în judeţe.

(2) Biroul judeţean este compus din câte un membru al fiecărei organi-zaţii profesionale de jurnalişti ce are membrii în respectivul judeţ, funcţia de coordonare fiind îndeplinită, prin rotaţie, de către fiecare dintre membrii, în mandate de câte 1 an. Cel ales în funcţia de coordonare este numit Subcoordonator principal, iar ceilalţi membrii: subcoordonatori.

(3) Membrii Biroului trebuie să aibă o activitate de minim 6 ani în activitatea jurnalistică şi de minim 3 ani în organizaţia pe care o reprezintă.

(4) Durata mandatului membrilor este de 6 ani, el putând fi reînnoit de două ori consecutiv şi de patru ori alternativ.

(5) Atribuţiile biroului sunt stabilite de prezenta lege şi de Regulamen-tul Colegiului Naţional.

Art. 26. – Colegiul Naţional are următoarele atribuţii principale:

a) corelează demersurilor organizaţiilor profesionale ale jurnaliştilor în vederea desfăşurării în bune condiţii a activităţii jurnalistice;
b) propune organizaţiilor de jurnalism criteriile şi principiile dc atestare a jurnaliştilor şi urmăreşte aplicarea uniformă a acestora;
c) transcrie în "Registrul Jurnaliştilor" numele titularilor de Cărţi de Presă şi ţine evidenţa acestora potrivit Regulamentului;
d) radiază din "Registrul Jurnalistului" numele titularului Cărţii de Presă ce şi-a pierdut calitatea de jurnalist;
e) organizează supravegherea respectării deontologiei profesionale şi atenţionează organizaţiile profesionale cu privire la abateri de la aceasta ;
f) verifică îndeplinirea condiţiilor prevăzute în prezenta lege şi statut, organizează şi ţine evidenţa, cu privire la formele de exercitare a pro-fesiei de jurnalist;
g) ia act de convenţiile de grupare sau asociere a cabinetelor şi de contractele de constituire a societăţilor civile profesionale;
h) sesizează comisiile de disciplină a organizaţiilor profesionale de jurnalişti pentru judecarea abaterilor jurnaliştilor;
i) monitorizează toate iniţiativele organizaţiilor profesionale privind acti-vitatea profesiei de jurnalist şi propune autorităţilor publice proiecte de acte normative de îmbunătăţire a activităţii jurnalistice;
j) stabileşte, după consultarea organizaţiilor profesionale ale jurnaliştilor, tarifele minime de onorarii unice pe ţară;
k) organizează serviciul statistic general al jurnaliştilor;
l) organizează şi desfăşoară activităţi de cooperare şi colaborare a orga-nizaţiilor profesionale a jurnaliştilor cu diferite organisme interne şi in-ternaţionale, în domeniul jurnalistic şi asigură, pe bază de reciprocitate;
m) recomandă condiţiile de practicare a profesiei jurnaliştilor străini în presa română şi celor români în presa străină;
n) acceptă donaţiile şi sponsorizările făcute Colegiului Naţional;
o) aprobă ştatul de funcţii şi angajează personalul Colegiului Naţional;

Art. 27. – (1 Colegiului Naţional şi birourile judeţene funcţionează în prezenţa a două treimi din numărul membrilor săi şi adoptă hotărâri cu votul majorităţii membrilor prezenţi.

Art. 28. – (1) Coordonatorul principal al Colegiului Naţional are următoarele atribuţii principale:

a) reprezintă Colegiul Naţional în raporturile acestuia cu persoanele fizice şi juridice din ţară şi din străinătate;
b) nici o acţiune a sa nu poate leza interesele vreunei organizaţii profesionale de jurnalişti;
c) convoacă şi prezidează şedinţele Colegiului Naţional;
d) exercită căile de atac împotriva hotărârilor birourilor judeţene;
e) soluţionează apelurile la hotărârile birourilor judeţene pentru contes-taţiile şi reclamaţiile privind onorariile;

f) ordonanţează cheltuielile Colegiului Naţional
g) încheie convenţii în numele Colegiului Naţional, cu autorizarea birou-lui;.

(2) Dacă Coordonatorul principal este în imposibilitate temporară de a-şi exercita funcţiile, Colegiul poate delega un membru pentru a îndeplini, parţial sau în totalitate, atribuţiile rectorului.

Art. 29. – Subcoordonatorul principal al Biroului judeţean are următoarele atribuţii principale:

a) reprezintă Biroul judeţean în raporturile acestuia cu Colegiul Naţional şi cu persoanele fizice şi juridice din ţară şi din străinătate;
b) convoacă şi prezidează şedinţele Biroului judeţean;
c) anunţă organizaţia profesională cu privire la suspendarea ce trebuie aplicată - pentru neplata taxelor şi contribuţiilor din exercitarea profesiei pe durata de 5 ani de la scadenţa acestora - pe jurnalistul – membru al respectivei organizaţii, până la achitarea totală ale acestora, dacă i s-a dat avertisment pentru neplata acestora şi nu s-a conformat;
d) soluţionează contestaţiile şi reclamaţiile privind onorariile;
e) ordonanţează cheltuielile biroului judeţean.

Art. 30. – Deciziile Subcoordonatorului pot fi atacate, în termen de 30 de zile, la Colegiului Naţional, conform prezentei legii şi Regulamentului.

Art. 31. – (1) Colegiul Naţional al Jurnaliştilor exercită controlul administrativ asupra:

a) modului de organizare a Birourilor judeţene ale Colegiului Naţional şi a cabinetelor de jurnalişti;
b) calităţii actelor privind convenţiile dintre cabinete şi întreprinderile de producere a publicaţiilor sau de radio şi televiziune, precum şi respectarea prevederilor legii în lucrările încheiate de jurnalişti.

Colegiului Naţional poate delega Birourilor judeţene exercitarea controlului prevăzut la lit. b), în circumscripţia sa.

Organizaţiile profesionale ale jurnaliştilor pot ordona Colegiului să supravegheze respectarea prevederilor prezentei legi de către toate organismele şi persoanele supuse Legii Jurnalistului.

CAPITOLUL V
Norme deontologice

Art. 32. – (1) Normele deontologice sunt obligatorii pentru toţi jurnaliştii români şi organizaţiile lor profesionale, precum şi pentru jurnaliştii străini care profesează în România.

(2) Profesia de jurnalist se supune următoarelor principii deontologice:

1. jurnalistul trebuie să fie devotat adevărului şi să informeze corect publi-cul; acestea fiind imperative supreme ale presei;
2. jurnalistul trebuie să verifice ştirile şi informaţiile destinate a fi publicate sub formă de texte şi imagini, cu grija cerută de circumstanţe profesionale. Sensul lor real nu trebuie să fie deformat, nici falsificat prin formulare, prin titluri sau prin comentarii tendenţioase. Documentele trebuie să rămână fidele sensului lor. Ştirile, zvonurile şi ipotezele neverificate trebuie să fie prezentate cu rezerva necesară, menţionându-se aceasta. În prezentarea colajelor, subtitrarea trebuie să explice că nu este vorba de imagini document;

3. este interzisă întrebuinţarea de metode ilegale pentru procurarea de ştiri, materiale informative şi imagini fotografice sau video;
4. jurnalistul trebuie să respecte caracterul confidenţial, convenit în timpul unei întrevederi, vizând obţinerea de informaţii sau a unei sinteze;
5. în vederea păstrării secretului profesional; jurnalistul beneficiază de dreptul de a refuza referinţe cu privire la surse şi de a nu dezvălui identitatea celor care au furnizat informaţiile;
6. responsabilitatea faţă de public presupune ca articolele să nu fie influenţate de interesele personale ori comerciale ale unor terţi;
7. respectarea vieţii private şi a intimităţii persoanei. Dacă comportamentul privat al unei persoane lezează prin aceasta interesele şi morala publică, poate folosi şi informaţii din această sferă;
8. publicarea unor acuzaţii neîntemeiate este interzisă, mai ales dacă sunt de natură să aducă prejudicii unei persoane;
9. publicarea sub formă de texte sau imagini susceptibile de a aduce atingere conştiinţei sau sentimentelor religioase încalcă dreptul persoanei de a-şi alege în mod liber confesiunea sau religia;
10. prezentarea în mass-media a violenţei trebuie să aibă în vedere protecţia emoţională a tineretului;
11. nimic şi nimeni nu poate fi supus discriminărilor sau injuriilor, indiferent de considerente, ca de exemplu: vârstă, sex, defecte fizice, apartenenţa la un grup social, religie, rasă, naţionalitate sau convingerilor sale;
12. relatările privind procedurile poliţieneşti sau juridice trebuie făcute astfel încât să nu prejudicieze nici una din părţile implicate. O persoană nu trebuie să fie prezentat ca vinovat înainte de a fi calificat ca atare de in-stanţele judiciare; este recomandabil să se evite citarea numelui şi identificarea persoanelor prin fotografii;
13. articolele consacrate subiectelor medicale şi descoperirilor ştiinţifice care se află în stadiu experimental trebuie obligatoriu prezentate ca atare;
14. sunt interzise acceptarea şi acordarea de avantaje de orice fel de către ori-cine, de natură să îngrădească sau să influenţeze libertatea de decizie a jurnalistului. Cine se lasă influenţat pentru a difuza sau dimpotrivă, pentru a nu difuza anumite informaţii, acţionează împotriva demnităţii profesiei de jurnalist..

CAPITOLUL VI
Drepturile şi obligaţiile jurnaliştilor

Secţiunea I
Drepturile jurnalistului

Art. 33. – Jurnalistul este liber să se informeze şi să-şi exprime opiniile numai când există un fundament real şi interes comunitar. În acest scop, în exercitarea profesiei, jurnalistul are dreptul:

a) să aibă acces la informaţii privind activitatea autorităţilor publice – Parlament, Preşedinţie, Guvern, administraţie publică centrală şi locală şi instituţii publice, fără a fi supus unor presiuni, ameninţări, condiţionări sau intimidări;
b) să beneficieze de sprijinul şi protecţia autorităţilor abilitate cu ordinea publică când

desfăşurarea activităţii profesionale şi condiţiile impun acest lucru;

c) să asiste nemijlocit, la cerere, fără restricţii sau condiţionări la orice manifestări şi adunări cu caracter public;

d) să folosească în activitatea sa orice mijloace jurnalistice de înregistrare şi transmisie a sunetului şi imaginii, de tip profesional;

Art. 34. – (1) Jurnalistului îi este garantat că, pentru protecţia secretului profesional, documentele, carnetele de însemnări, benzile, casetele, filmele, fotografiile sau al-te mijloace de stocare a informaţiei, precum şi aparate destinate practicii profesionale ce îi aparţin sau se află asupra sa, sunt inviolabile.

(2) Percheziţionarea jurnalistului, a domiciliului ori a cabinetului său poate fi efectuată numai pentru alte fapte decât cele profesionale, în condiţiile legii.

Art. 35. - Jurnalistul are dreptul de a alege şi de a fi ales în funcţii de conducere ale organizaţiilor profesionale, în condiţiile prevăzute de prezenta lege şi de statutele organizaţiilor profesionale ale jurnaliştilor.

Art. 36. – Pentru activitatea sa profesională, jurnalistul are dreptul la onorariu şi la acoperirea tuturor cheltuielilor efectuate în interesul mijlocului de informare în masă care îi este client sau oricărui alt client.

Art. 37. – Pentru ridicarea performanţei jurnalistice, jurnalistul va beneficia de facilităţi vamale pentru procurarea de aparatură şi birotică profesională performantă.

Art. 38. – Mijloacele de transport aparţinând jurnalistului pot să poarte un semn distinctiv - exclus girofar, pe baza Cărţii de Presă sau acreditării, doar în situaţiile când sunt utilizate pentru deplasări în interes profesional.

Art. 39. – Organele de ordine publică vor acorda sprijin jurnaliştilor, în cazul în care sunt împiedicaţi să-şi exercite atribuţiile. De asemenea, autorităţile publice au obligaţia ca în cadrul atribuţiilor lor să acorde jurnaliştilor concursul solicitat pentru înde-plinirea profesiei.

Art. 40. – Insulta, calomnia ori ameninţarea săvârşite împotriva jurnalistului în timpul profesiei şi în legătură cu aceasta se sancţionează.

Lovirea sau alte acte de violenţă săvârşite împotriva jurnalistului în timpul exercitării profesiei se pedepseşte, ca infracţiunii deosebit de grave.

Art. 41. – (1) Jurnalistul este îndreptăţit la asigurare socială în condiţiile prevăzute de legea Casei de Asigurări.

(2) Timpul servit în jurnalism este considerat vechime în muncă. Măsura timpului în jurnalistică este: o zi de activitate jurnalistică este echivalată cu $1^1/_2$ zile ca-lendaristice.

Secţiunea a II-a
Obligaţiile jurnaliştilor

Art. 42. – Este interzis jurnalistului ca, în mod nemijlocit sau prin persoane interpuse, să foloscască procedee incompatibile cu demnitatea profesiei, în scopul dobândirii de clienţi.

Art. 43. – Jurnaliştii şi personalul angajat de aceştia au obligaţia să păstreze secretul profesional cu privire la actele şi faptele despre care au luat cunoştinţă în cadrul activităţii lor, chiar şi după încetarea funcţiei, cu excepţia cazurilor în care legea sau părţile interesate îi eliberează de această obligaţie.

Art. 44. – Exercitarea profesiei de jurnalist este incompatibilă cu:

a) activitatea desfăşurată în calitate de salariat sau colaborator în cadrul altor profesii;

b) ocupaţii care lezează demnitatea şi independenţa profesiei de jurnalist sau bunele

moravuri;

c) exercitarea nemijlocită de fapte materiale de comerţ.

Art. 45.. – Exercitarea profesiei de jurnalist este compatibilă cu:

a) calitatea de parlamentar, consilier în consiliile locale sau judeţene, membru în instituţiilor jurnalistice de interes public,;
b) calitatea de editor de publicaţii, emisiuni de radio sau televiziune;
c) activitatea didactică şi de cercetare în specialitatea jurnalistică;
d) activitate literară şi artistică;
e) funcţia de mediator, consilier, consultant sau conciliator, în condiţiile legii.

Art. 46. – (1) Jurnalistul este obligat să anunţe în termen de 15 zile, cauzele de incompatibilitate şi să solicite suspendarea sa din profesie, până la încetarea acesteia.

(2) În cazul în care, cu rea credinţă, jurnalistul încalcă dispoziţiile alineatului (1), se va pune în discuţia organizaţiei din care face parte excluderea sa din profesie.

Secţiunea a III-a
Răspunderea disciplinară

Art. 47. – (1) Jurnalistul răspunde disciplinar pentru nerespectarea prevederilor prezentei legi sau ale statutelor organizaţiilor profesionale ale jurnaliştilor, pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de birourile judeţene ale Colegiului Naţional sau de Colegiul Naţional, precum şi pentru orice fapte săvârşite în legătură cu profesia sau în afara acesteia, care sunt de natură a prejudicia onoarea şi prestigiul profesiei sau ale instituţiei din care face parte.

(2) Instanţele judecătoreşti şi parchetele de pe lângă acestea sunt obligate să informeze Colegiului Naţional cu privire la orice plângere făcută împotriva unui jurnalist şi la începerea urmăririi penale sau trimiterea în judecată a unui jurnalist.

(3) În cazurile prevăzute la alin.(1) Colegiul Naţional este obligat să adu-că, de urgenţă, la cunoştinţa organizaţiei profesionale toate informaţiile privind jurnalistul.

Art. 48. – (1) Acţiunea disciplinară se exercită de organizaţia profesională de jurnalişti al cărui membru este jurnalistul sancţionat, conform legii.

(2) Pentru suspendarea din funcţie sau excludere din profesie este obligatorie o cercetare prealabilă, care se efectuează de către comisia de judecată a organizaţiei profesională de jurnalişti al cărui membru este jurnalistul cercetat.

(3) Audierea celui în cauză este obligatorie, acesta fiind îndreptăţit să ia cunoştinţă de conţinutul dosarului şi să-şi formuleze apărarea.

(4) Comisia de disciplină a organizaţiei citează părţile şi pronunţă o hotărâre motivată, care se comunică acestora.

(5) Împotriva hotărârii părţile pot face contestaţie la instanţa judecătorească competentă, în termen de 15 zile de la comunicare.

(6) În toate cazurile, acţiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de cel mult un an de la data săvârşirii abaterii.

(7) Procedura judecării abaterilor este prevăzută în prezenta lege, în statutele organizaţiilor profesionale ale jurnalişti şi se completează cu prevederile Codu-lui de procedură civilă.

Art. 49. – (1) Sancţiunile disciplinare se aplică în raport cu gravitatea faptelor şi constau în:

a) mustrare;
b) avertisment;

c) amenda de la 2 la 10 salarii medii pe economie, care se face venit la bugetul Colegiului Naţional sau la bugetele organizaţiilor profesionale de jurnalişti, după caz. Plata amenzi se va face în termen de 30 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii disciplinare. Neachitarea în acest termen atrage suspendarea de drept din exerciţiul profesiei până la achitarea sumei;
d) interdicţia de a exercita profesia pe o perioadă de la o lună la un an;
e) excluderea din profesie

(2) În perioada interdicţiei, jurnalistul nu poate presta sub nici o formă activitatea jurnalistică, nu poate face uz de calitatea de jurnalist şi nu poate participa la activitatea organelor de conducere ale profesiei.

Art. 50. – În cazul în care împotriva jurnalistului s-a luat măsura arestării preventive, organizaţia profesională vizată, la propunerea Colegiului Naţional, va lua măsura suspendării din funcţie până la soluţionarea cauzei penale, potrivit prezentei legi.

Dacă hotărârea de condamnare a rămas definitivă şi ea se referă la infracţiunile prevăzute de art. 21, lit. e). din lege, cu acea dată organizaţia profesională avizată dispune excluderea din profesia de jurnalist condamnat.

Cartea de Presă a jurnalistului suspendat sau exclus va fi depus la organizaţia profesională emitentă şi se va produce radierea din Registrul Jurnalistului al Cărţilor de Presă.

Art. 51. – Toate deciziile de sancţionare privind jurnaliştii vor fi făcute publice, de către Colegiul Naţional, prin intermediul mijloacelor de informare în masă, care se vor angaja să le publice.

Aceste măsuri vor ajuta cetăţeanul, care are dreptul la informare, să emită judecăţi critice asupra activităţii jurnalistului şi a credibilităţii sale.

CAPITOLUL VII
OMBUSMAN MASS - MEDIA ROMÂN

Secţiunea I
Organizare

Art. 52. – Instituţia Ombusman-ului mass-media este organul de specialitate format din:
1) un senator român;
2) un reprezentant al patronatelor mijloacelor de multiplicare în masă;
3) un reprezentant al patronatelor posturilor de radio;
4) un reprezentant al patronatelor posturilor de televiziune;
5) un reprezentant dintre cadrele universitare din domeniile comunicării;
6) doi reprezentani ai Asociaţiilor profesionale de jurnalişti.

Art. 53. – (1) Instituţia Ombusman-ului mass-media român este organismul non-guvernamental, de interes public, non-profit, cu personalitate juridică şi se supune în activitatea sa legislaţiei în vigoare.

(2) Instituţia Ombusman-ului mass-media este condusă prtint-un birou consultativ, compus din cei 6 membrii prevăzuţi la art. 52, funcţia executivă de conducere fiind îndeplinită, prin rotaţie, de câte unul dintre cei 7 reprezentanţi în mandate de câte 1 an. Cel ales în funcţia executivă este numit Ombusman.

(3) Durata învestiturii unui membru este de 7 ani, el putând fi reinvestit de două ori

consecutiv şi de patru ori alternativ

(4) Membrii Instituţiei Ombusman-ului mass-media îşi desfăşoară activitatea independent faţă de organismele guvernamentale sau non-guvernamentale de orice natură, conform legii.

Art. 54. – (1) Instituţia Ombusman-ului mass-media îşi desfăşoară activitatea conform legii şi a Regulamentului propriu.

(2) Patrimoniul Instituţiei Ombusman-ului mass-media poate fi folosit în activităţi producătoare de venituri, în condiţiile legii. El poate fi completat prin donaţii şi sponsorizări.

Art. 55. – (1) Ombusman-ul deliberează şi ia hotărâri în prezenţa a cel puţin cinci membri.

(2) Hotărârile Biroului consultativ se iau cu majoritatea voturilor membrilor prezenţi. În caz de paritate, votul preşedintelui decide.

Art. 56. - Ombusman-ul poate da mandat oricărui membru să reprezinte Instituţia Ombusman-ului mass-media în raportul cu terţii.

Art. 57. - Stenograma şedinţei Biroului consultativ se păstrează într-un registru special de procese-verbale şi va fi semnată de toţi membrii prezenţi la şedinţă.

Art. 58. - Instituţia Ombusman-ului mass-media are următoarele atribuţii principale:

a) monitorizează toate sesizările privind săvârşirea delictelor de presă;
b) constată şi aplică sancţiunile contravenţionale prevăzute la art. 65 şi 66 din prezenta lege;
c) organizează serviciul statistic general al cazurilor rezolvate privind delictul de presă;
d) organizează şi desfăşoară activităţi de cooperare şi colaborare cu organizaţiile profesionale ale jurnaliştilor, mijloacele de informare si cu diferite organisme interne şi internaţionale, în domeniul jurnalistic;
e) aprobă statul de funcţii şi angajează personalul Instituţia Ombusman-ului mass-media.

Art. 59. – (1) Ombusman-ul are următoarele atribuţii:

a) reprezintă Instituţia Ombusman-ului mass-media în raporturile acestuia cu persoanele fizice şi juridice din ţară şi din străinătate;
b) convoacă şi prezidează şedinţele Biroului consultativ;
c) ordonează cheltuielile Instituţia Ombusman-ului mass-media;
d) încheie convenţii şi contracte în numele Ombusman-ului, cu autorizarea biroului consultativ;.
e) orice alte atribuţiuni ce decurg din lege sau regulament.

(2) Dacă Ombusman-ul este în imposibilitate temporară de a-şi exercita funcţiile, Biroul consultativ poate delega un alt membru pentru a îndeplini, parţial sau totalitate, atribuţiile preşedintelui.

Art. 60. – Ombusman-ul este obligat să aducă, de urgenţă, la cunoştinţa organizaţiei profesionale toate informaţiile privind editorul sancţionabil.

Art. 61. – (1) Ombusman-ul monitorizează şi asigură aducerea la îndeplinire a măsurilor privind dreptul la replică;

(2) Este obligatoriu, după constatarea delictului de presă, ca publicaţia, postul de radio sau televiziune să publice, fără plată, dreptul la replică al persoanei fizice sau juridice lezate;

(3) Dreptul la replică trebuie să fie obiectiv şi să urmărească restabilirea adevărului;

(4) Patronul societăţii de multiplicare publicaţii, al postului de radio sau

televiziune este obligat accepte publicarea, fără plată, a dreptului la replică, rectificare sau declaraţie al persoanei fizice sau juridice lezate, în termen de 10 zile de la primirea înştinţării privind comiterea delictului de presă;

(5) Refuzul de a publica sau difuza un drept la replică, în condiţiile pct. (2) şi (3), permite persoanei lezate să ceară judecătoriei, reparaţii civile.

.Art. 62. – (1) În cazul în care împotriva vreunei persoane care are calitatea de jurnalist s-a luat măsura arestării preventive, organizaţia profesională sau autoritatea publică din care face parte, la propunerea Ombusman-ului, va lua măsura suspendării din profesie, respectiv din funcţie până la soluţionarea cauzei penale, potrivit prezentei legi;

(4) Despăgubirile pentru delicte de presă trebuie să fie evaluate în grile, nepermiţându-se existenţa unor despăgubiri exagerate în raport cu veniturile realizate de producătorul delictului de presă şi valoarea pagubei suferite.

Art. 63. – Toate deciziile de sancţionare date de Instituţia Ombusman-ului mass-media vor fi făcute publice, prin intermediul mijloacelor de informare în masă.

Secţiunea II
Răspunderi şi sancţiuni

Art. 64. – Prin delict de presă se înţelege delictul civil săvârşit prin **inserarea de informaţii, reflecţii sau comentarii în mass-media, despre fapte care nu au implicaţii asupra societăţii şi a cauzat o daună materială sau morală unei persoane.**

Nici un cetăţean nu poate fi subiect de presă fără acordul său, excepţie făcând implicarea cetăţeanului în fapte care prezintă interes pentru comunitate.

Art. 65. – Răspunderea pentru producerea delictului de presă revine:

1. reprezentanţilor autorităţilor publice – pentru transmiterea de informaţii eronate sau false jurnaliştilor;
2. proprietarului mijlocului de multiplicare publicaţii;
3. proprietarului postului de radio sau televiziune, după caz;
4. editorului de publicaţii, emisiuni de radio sau televiziune, după caz;
5. autorii care nu au calitatea de jurnalişti, ori nu au girul vre-unui cabinet de jurnalist.

Art. 66. - Constituie amendă şi se sancţionează, dacă nu este săvârşită în astfel de condiţii încât, potrivit legii penale, să constituie infracţiune, următoarele fapte:

a) fapta editorului sau a patronului mass-media de a introduce spre publicare produse jurnalistice care nu provin de la Cabinete de jurnalişti sau nu au primit avizul unui astfel de cabinet, cu amendă de la $1^1/_2$ la 3 salarii medii pe ţară;

b) fapta editorului sau a patronului mass-media de a introduce produse jurnalistice care încalcă normele deontologice, cu amendă de la 3 la 6 salarii medii pe economie;

c) fapta patronului mass-media de a introduce, fără acordul editorului, produse jurnalistice care nu provin de la Cabinete de jurnalişti sau nu au primit avizul unui astfel de cabinet, cu amendă de la 5 la 10 salarii medii pe economie;

d) fapta autorului de a publica materiale care sunt de natură să aducă atingere unui drept sau interes legitim al unei persoane, cu amendă de la 6 la 12 salarii medii pe economie;

e) fapta reprezentantului unei autorităţi publice de a pune la dispoziţie jurnaliştilor date sau informaţii false sau eronate în legătură cu activitatea autorităţii din care face

parte, cu amendă de la 6 la 12 salarii medii pe economie.

Art. 67. - Încălcarea dispoziţiilor articolului precedent, ori de câte ori, atrag majorarea limitelor amenzii contravenţionale cu 50%.

Art. 68. - Împotriva procesului verbal de constatare a contravenţiei şi de aplicare a sancţiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la comunicarea acestuia.

Plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenţiei şi sancţionare, suspendă aplicarea sancţiunii,până la soluţionare, de către judecătoria în a cărei circumscripţie a fost săvârşită contravenţia.

Art. 69. – Sumele provenite din amenzi se împart astfel:

(1) 10% din valoarea amenzii intră la bugetul Ombusman-ul mass-media român, pentru a crea un fond de cercetare în domeniul protecţiei consumatorilor de mass-media;

(2) 10% din valoarea amenzii intră la bugetele organizaţiilor profesionale ale jurnaliştilor (cei 10% se vor împărţi între organizaţii, în mod egal), pentru a crea un fond de dezvoltare a profesionalismului jurnaliştilor;

(3) 5% din valoarea amenzii intră la bugetele organizaţiilor patronale a mijloacelor de informare în masă (cei 5% se vor împărţi între organizaţii, în mod egal), pentru a crea un fond de dezvoltare în domeniu;

(4) 10% din valoarea amenzii intră la bugetul de stat, pentru a crea un fond de dezvoltare a jurnalismului şi protecţiei consumatorului de mass-media;

(5) 65% din valoarea amenzii revine persoanei afectate de delictul de presă.

Art. 70. - În perioada interdicţiei de a profesa, persoana în cauză nu poate presta sub nici o formă activitatea avută, nu poate face uz de calitatea avută şi nu poate participa la activităţi în cadrul organismelor profesionale.

CAPITOLUL VIII
Dispoziţii finale

Art. 71. – Organizaţiile profesionale ale jurnaliştilor îşi vor modifica, în conformitate cu legea, statutele în termen de 6 luni de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial.

Art. 72. - În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se va constitui Colegiul Naţional al Jurnaliştilor din România.

Art. 73. – Consiliile locale, prefecţii precum şi Ministerul Culturii au obligaţia de a pune la dispoziţia jurnaliştilor, la cererea acestora, spaţiile necesare în vederea organizării şi funcţionării corespunzătoare activităţii prestate, prin închiriere, fără licitaţie.

Art. 74. – Cheltuielile efectuate pentru investiţii, dotări şi alte utilităţi necesare activităţii jurnalistice se scad din veniturile impozabile pe o durată de 5 ani de la începerea efectivă a activităţii.

Art. 75. – (1) Organele şi organizaţiile de presă din străinătate pot trimite reprezentanţi în calitate de corespondenţi permanenţi sau temporari în România.

(2) Corespondenţii permanenţi sunt acreditaţi de către Ministerul Afacerilor Externe, cu acordul Colegiului Naţional al Jurnaliştilor din România, pe baza cererilor exprese înaintate acestuia, în scris, de către organele şi organizaţiile de presă de care aparţin.

Art. 76. – Proprietarii mijloacelor de informare în masă prin presă, prin posturilor de radio şi televiziune sau prin internet sunt obligaţi să folosească produse jurnalistice ce provin numai de la cabinetele de jurnalist, conform prezentei legi.

Art. 77. – Mijloacele de informare în masă sunt obligaţi să respecte în mod riguros principiile etice care garantează libertatea de expresie, prevăzute în prezenta lege, precum şi dreptul fundamental al cetăţenilor de a primi informaţii adevărate şi opinii oneste.

Art. 78. – Statul veghează ca legile să garanteze organizarea mijloace-lor publice de informare, astfel încât să asigure independenţa jurnalistului şi neutralitatea informaţiilor, pluralismului opiniilor şi egalitatea sexelor, ca şi dreptul de răspuns al fie-cărui cetăţean care a făcut obiectul unei alegaţii.

Art. 79. – (1) Organizaţiile profesionale ale jurnaliştilor şi Colegiul Naţional al Jurnaliştilor din România au obligaţia de a asigura ca, în decurs de maximum 4 ani de la apariţia prezentei legi, jurnaliştii şi personalul redacţional angajat de cabinetele jurnalistice să urmeze cursuri specializate, în domeniul jurnalisticii, pentru a îmbunătăţii calitatea studiilor şi pregătirea profesională a acestora .

(2) Personalul redacţional al cabinetului jurnalistului, având o vechime de 5 ani, poate susţine examenul de atestare, cu respectarea cerinţelor prezentei legi.

Art. 80. –Prezenta lege intră în vigoare în termen de 90 zile de la publicarea în Monitorul Oficial, iar de la data intrării în vigoare orice alte dispoziţii contrare se abrogă.

Iniţiator,
Senator Gavrilă VASILESCU